

ΝΕΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

ΓΙΩΤΑ ΑΔΕΛΦΟΠΟΥΛΟΥ

Ινε ομορφα εδο.

Ο ήλιος ανατελι βαφι κοκίνο τον υρανο κε το προι εχι σιρα ι δισι να κοκινισι. Ολα ινε ισιχα γαλινια φυσικα.

Ι ανθρωπι εχυν ομορφα ματια πυ χαμογελανε σε κιτανε παντα με φιλικο ενδιαφερον. Τα πεδια χεροντε πραγματικα στι βροχι. Βλεπισ στα χιλι τυς ενα εφτιχισμενο χαμογελο κι ι κινισι τυς μιαζι προεκτασι τις βροχισ στι γι.

Ι Λιτσα εχι πολα κατσικια ασπρα κε μαβριδερα. Μαρεσι να πιγενο κοντα τυς κε να τα κιταζο στο προσοπο. Οταν τρονε το κατο σαγονι τυς δεν παι πανο· κατο αλα περα — δοθε.

Το χομα μετα τι βροχι μοσχομιριζι. Σιμερα παλι —ιστερα απο τοσα χρονια— πिरα ενα ξιλο, καθισα χαμυ κε σκαλιζα το χομα αναμεσα στα ποδια μυ, για ορα πολι, τελια ξεχασμενι απ· οτι αλο.

Σιμερα, προτυ φιγο για ναρθο εδο, με χτενισε ι μαμα μυ. Μυ φτιαξε κοτσινια μ ενα μακο μπλυζακι κε τα κοτσινια μυ ν ανεμιζυνε. Ενιοθα σα να μυ φεβγε ενα βαρος, ενιοθα ελεφθερι κε ορεα.

Ι εσθισι τυ ξιπολιτυ ποδιυ μυ νακυμπαι στο βρεγμενο χομα, μυφερε κατι σα ζαλαδα. Προσπαθυσα για ορα να βρο τιν αναπνοι μυ, ματεα.

Δε θα ξανακοψο τα μαλια μυ. Θα ταφισο μακρια. Κατι σα ρυχο για το νισι μυ. Ενα ρυχο δικο μυ, φυσικο πυ θα ζεστени αφινοντας ξεσκεπαστο το γιμνο κορμι μυ.

Νε, ινε αλιθια. Ινε ομορφα εδο.

Ανεβικα να παο μια βαρκαδα. Ενιοθα μαλον τιν κινισι παρα τιν αντιλαμβανομυνα πραγματικα.

Σιγα — σιγα το κιμα μ εβγαλε σε μια αμουδια πολι ομορφι, εκι κοντα, πυ τιν εβλεπα για προτι φορα. Εκι ιταν κι αλι ανθρωπι, ολι τυς μ ομορφα ματια. Ι βαρκα εφίγε σχεδον αμεσος για να φερι κι αλυς — οπος εφκολα καταλαβα. Εφτασαν ετσι κι αλι — οχι πολι.

Για μια στιγμή κιταχτικάμε ολι μαζί στα ματια κι αποφασισαμε να βρεθυμε. Ξεγιμνοσαμε τιν ψιχι μας κε τιν αφισαμε να πεταξι οπυ ιθελε: στα τζιτζικια, τυς γρυκλυς, στυς αγυρυς καρπυς μιας ελιας, να γινι σινεφο. Ξαπλωμενι στιν αμο ιμασταν τορα κενι απο ψιχι. εσθανομασταν γι αφτο περιφιμα. Κι αφινομασταν ετσι εφκολα στιν κενοτιτα μας. Γιρνοντας τα ματια μας στο φεγγαρι νιοθαμε πως εδο πυ βρισκομασταν ιταν παραδισος.

Στι Λεφκαδα... ιταν παραδισος.

Τριτι 27 Ιυλι

Ιν ενα σκιντο στα τοσα σκιντα τυ κοσμου...

Ιν ενα βοτσαλο στα τοσα βοτσαλα τις γις...

Ιν ενα κιμα στα τοσα κιματα τις θαλασας...

Δεν ιμε ενας εαφτος στυς τοσυς αλυς...

Ιμε μοναχα μια ιπαρξι αναμεσα στις τοσες αλες.

ΜΑΙΡΗ ΑΖΑΡΙΑ

1

Εγω μωβ:

—Ενας τοιχος δεν ειναι λευτερος

να γκρεμισει μονος του.

Τον δεσμευουν τα ανθεκτικα υλικά.

Ειναι λογος αυτος και καθομαι

να πλυνω το νερο.

Να το πιω.

2

Εγω δε χρειαζεται να φοβαμαι,

μοναχα ονειρευομαι βοτκα με κρεμα.

Δεν υπαρχει αλλο νερο: Μεταναστευσε.

Τελικο αποτελεσμα:

—Αφηρημενη τεχνοτροπια με

συγκεκριμενη αισθητικη.

3

Σπρωξε με λιγο